

Jeszcze dalej niż północ Pressbook

Czołówka:

Reżyseria:

Dany Boon

Scenariusz:

Alexandre Charlot, Franck Magnier,
Dany Boon

Produkcja:

Francja

Muzyka:

Philippe Rombi

Czas trwania:

106 min.

Obsada:

Kad Merad jako Philippe Abrams

Dany Boon jako Antoine Bailleul

Zoé Félix jako Julie Abrams

Lorenzo Ausilia-Foret jako Raphaël

Abrams Anne Marivin jako Annabelle
Decoinck

Philippe Duquesne jako Fabrice Canoli

Guy Lecluyse jako Yann Vandernoout

Zinedine Soualem jako Momo

Francuska komedia wszech czasów!!!

Jeszcze dalej niż
(Bienvenue chez les Ch'tis)
PÓŁNOC

**Zobacz komedię, którą obejrzał
co czwarty Francuz!!!**

Film, który zatopił "Titanica"!!!

HAGI
© 2008 HAGI Film

scenariusz i reżyseria: Dany BOON wyprodukował: Kad MERAD Dany BOON
Zoe FELIX Anne MARVIN Philippe DUQUESNE Guy LECLUYSE Patrick BOSSO Zinedine SOUALEM Lorenzo AUSILIA-FORET
z: Line RENAUD Michel GALABRU Stéphane FREISS
produkcja: Claude BERRI Jerome SEYDOUX edycja: Pierre AIM muzyka: Philippe ROMBI scenografia: Alain YEYSSIER kostiumy: Florence SADAUNE
montaż: Luc BARNIER produkcja wykonawcza: Eric HUBERT obsada wizerunkowa: Sébastien MONTEUX-HALLEUR obsada głosowa: Dany BOON

Opis filmu:

Ciepła i wywołująca salwy śmiechu historia pewnego urzędnika pocztowego, który, wbrew oczekiwaniom, zamiast na francuską Rivierę "zesłany" zostaje na daleką i zimną północ, gdzieś pod Belgijską granicę. Zaprzyjaźniając się z mieszkańcami miasteczka ma możliwość skonfrontować swoje uprzedzenia z rzeczywistością i przekonać się, że były one całkowicie bezpodstawne.

Film opowiada przede wszystkim o tolerancji i nie uleganiu uprzedzeniom.

O PRODUKCJI:

Philippe Abrams jest naczelnikiem poczty w Salon-de-Provence. Ma synka i żonę Julie o skłonnościach depresyjnych, która marzy, by zamieszkać na Lazurowym Wybrzeżu. Philippe pragnie uszczęśliwić ją za wszelką cenę.

Dopuszcza się oszustwa, w nadziei na uzyskanie posady na Riwierze. Niestety, przekręt wychodzi na jaw. Za karę zostaje oddelegowany do Bergues, małego miasteczka na północy Francji.

Abramsowie, typowi południowcy, wyobrażają sobie Północ jako zimną krainę, zamieszkaną przez ciemny lud, posługujący się niezrozumiałym narzeczem ? ?cheutimi?. Philippe jedzie sam, rodzina zostaje w Prowansji. Ku jego wielkiemu zaskoczeniu, miasteczko okazuje się urokliwe, a mieszkańcy ? gościnni i sympatyczni. Znajduje nawet przyjaciela ? to listonosz i miejscowy dzwonnik, rozdarty pomiędzy wymaganiami zaborczej matki a miłością koleżanki z pracy. Philippe co drugi weekend spędza z rodziną. Początkowo próbuje przekonać żonę o zaletach Północy, ale ona nie chce mu uwierzyć. Twierdzi, że mąż kłamie, by jej nie martwić. Wreszcie, dla świętego spokoju, Philippe postanawia utrzymywać ją w przekonaniu, że pobyt w Bergues to prawdziwe piekło.

Od tej chwili żyje w wygodnym kłamstwie: przez dwa tygodnie świetnie się bawi w towarzystwie Antoine?a, co drugi weekend wraca pod opiekę żony, która czuje się potrzebna i coraz skuteczniej walczy z depresją. Wszystko idzie dobrze do chwili, gdy Julie postanawia przeprowadzić się do Bergues, by towarzyszyć mężowi ?na zesłaniu?. Philippe musi przyznać się Antoine?owi i reszcie kolegów, że okłamał żonę, przedstawiając ich jako nieokrzesanych barbarzyńców. Błaga, by pomogli mu zniechęcić Julie do pozostania w Bergues. Zeżłeni podwładni przystają na tę prośbę i dokładają wszelkich starań, by wizyta na Północy była dla żony szefa najgorszym wspomnieniem w życiu.

RECENZJA:

autor: Dorota Kostrzewa (Dorota) 4 sierpnia 2009

Palec Boży w procesie stwórczym ominął jedno miejsce na Ziemi. Znajduje się ono daleko na Północy. Błąd Wszechmocnego polega na tym, że panują tam nieludzkie warunki życia. Słońce wstaje o dwunastej, zachodzi zaraz po siedemnastej. W lecie temperatury nie przekraczają zera, a zimą spadają nawet do minus 40. Miejscowi nie radzą sobie z przygnębiającym trybem życia, porozumiewają się dzikim dialektem, nie wiedzą, co to dobre maniery, a smutki zapijają w morzu alkoholu. "Arystokracja" mieszka w zrujnowanych budynkach, reszta nocuje w kopalniach. By trafić w takie miejsce, trzeba w życiu solidnie zawinąć.

Udawanie niepełnosprawnego z całą pewnością można zaliczyć do grzechów ciężkich. Philippe Abrams (Kad Merad) jako kierownik poczty obmyślił niezawodny plan, by dostać przeniesienie do placówki na południu Francji. Przeprowadzka w słoneczne rejony mogłaby odmienić jego życie i uszczęśliwić żonę cierpiącą na depresję, objawiającą się ciągłym niezadowolaniem. Przekręt się nie udaje i za karę musi jechać tam, gdzie nawet diabeł nie mówi dobranoc. Film Dany'ego Boona nie jest jednak ani dramatem, ani horrorem. "Jeszcze dalej niż Północ" to zabawna komedia uderzająca w ksenofobię Francuzów, którzy północ swojego własnego kraju uważają za koniec świata.

Mottem filmu może być sprawdzona zasada: "Im gorzej, tym lepiej". Żona głównego bohatera nie może uwierzyć, że życie w Bergues ani trochę nie przypomina koszmaru

z krążących legend. Im bardziej mąż narzeka, tym ona czuje się lepiej, a korzysta na tym ich małżeństwo. Pod płaszczykiem zabawnych perypetii głównego bohatera, który musi ukrywać, że tubylcy są w rzeczywistości życzliwymi osobami, kryje się satyra na egocentryczne społeczeństwo, które nie chce patrzeć tam, gdzie kończy się "ja", a zaczynają "oni". W fabułę wplecionych jest nieco pouczających morałów dotyczących miłości, związków i życia w ogóle, ale wprawna ręka scenarzysty zadbała, by ich ciężar nie wpłynął na odbiór, co w sumie z przednim humorem daje lekkostrawny miks idealny na seans w gronie znajomych. "Lekko" nie znaczy bynajmniej "gorzej", dobrze napisany i sprawnie wyreżyserowany film Boona działa rozweselająco, nie wywołując przy tym kaca. I tego trzymać się trzeba.

<http://www.filmweb.pl/reviews/Im+gorzej%2C+tym+lepiej-8388>

Na podstawie materiałów z:

<http://www.filmweb.pl/film/Jeszcze+dalej+ni%C5%BC+P%C3%B3%C5%82noc-2008-453743>

<http://stopklatka.pl/-/18168385,jeszcze-dalej-niz-polnoc>